

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1638/2006 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 24 октомври 2006 година

за определяне на общи разпоредби относно установяване на Европейски инструмент за съседство и партньорство

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално членове 179 и 181а от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора¹,

като имат предвид, че:

(1) Предлага се нова рамка за планиране и предоставяне на помощ, за да се направи външната помощ на Общността по-ефективна. Настоящият регламент съставлява един от общите инструменти, които осигуряват пряка подкрепа за външните политики на Европейския съюз.

(2) Европейският съвет от Копенхаген на 12 и 13 декември 2002 г. потвърди, че разширяването на Европейския съюз представлява важна възможност за развиване на отношенията със съседните страни на базата на общи политически и икономически ценности, и че Европейският съюз остава твърдо решен да избягва нови разделителни линии в Европа и да насърчава стабилността и просперитета в рамките на и извън новите граници на Европейския съюз.

(3) Европейският съвет от Брюксел на 17 и 18 юни 2004 г. отново потвърди значението, което придава на засилване на сътрудничеството с тези съседи, на базата на партньорство и съсобственост и като се уповава на общите ценности на демокрация и зачитане на правата на човека.

(4) Привилегированото отношение между Европейския съюз и неговите съседи следва да се уповава на ангажираността с общите ценности, включително демокрация, върховенството на закона, добро управление и зачитане на правата на човека, и към принципите на пазарна икономика, отворена, базирана на правила и справедлива търговия, устойчиво развитие и намаление на бедността.

(5) Важно е помощта на Общността съгласно настоящия регламент да бъде предоставена съгласно международните споразумения и международните конвенции, по които

---

¹ Становище на Европейския парламент от 6 юли 2006 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от 17 октомври 2006 г.

Общността, държавите-членки и страните партньори са страни и бъде предоставена, като се вземат предвид общите принципи на международното право, приети общо от страните.

(6) В Източна Европа и в Южен Кавказ, споразуменията за партньорство и сътрудничество осигуряват основата за договорни отношения. В Средиземноморието, евро-средиземноморското партньорство (Процесът от Барселона) осигурява регионална рамка за сътрудническо, която се допълва от мрежа от споразумения за асоцииране.

(7) Съгласно Европейската политика за съседство, Европейският съюз и страните партньори определиха заедно съвкупност от приоритети, които да се включат в серия от съвместно съгласувани планове за действие, които обхващат редица ключови области за специфично действие, включително политически диалог и реформа, търговска и икономическа реформа, справедливо социално и икономическо развитие, правосъдие и вътрешни работи, енергия, транспорт, информационно общество, околна среда, научни изследвания и иновации, развитие на гражданското общество и контакти между хората. Напредъкът в посока на тези приоритети ще допринесе за реализиране на пълния потенциал на споразуменията за партньорство и сътрудничество и на споразуменията за асоцииране.

(8) За да се подкрепят ангажираността на страните партньори с общи ценности и принципи, и техните усилия в изпълнението на плановете за действие, Общността следва да е в състояние да осигури помощ на тези страни и да подкрепи различните форми на сътрудничество между тях и между тях и държавите-членки, с цел да се развие зона на обща стабилност, сигурност и просперитет, включваща значителна степен на икономическа интеграция и политическо сътрудничество.

(9) Насърчаването на политически, икономически и социални реформи в цялата съседна зона е важна цел на помощта на Общността. В Средиземноморието тази цел ще продължи да се преследва в рамките на Средиземноморската насока на стратегическо партньорство със Средиземноморието и Близкия изток. Съответните елементи на стратегията на Европейския съюз за Африка ще бъдат взети под внимание в отношенията със средиземноморските съседи от Северна Африка.

(10) Важно е подкрепата, която ще се предостави на съседните развиващи се страни в рамките, установени с Европейската политика за съседство да бъде свързана с целите и принципите на Политиката за развитие на Европейската общност, както са очертани в съвместното становище, озаглавено „Европейски консенсус за развитие“², прието на 20 декември 2005 г. от Съвета и от представителите на правителствата на държавите-членки, които се срещнаха в рамките на Съвета, на Европейския парламент и на Комисията.

(11) Европейският съюз и Русия решиха да развият специфичното си стратегическо партньорство посредством създаване на четири общи пространства и помощта на Общността ще се използва за подкрепа на развитието на това партньорство и насърчаване на трансграничното сътрудничество на границата между Русия и нейните съседи от Европейския съюз.

---

² ОВ С 46, 24.2.2006 г., стр. 1.

(12) Северното измерение предоставя рамка за сътрудничество между Европейския съюз, Русия, Норвегия и Исландия и е важно помощта на Общността да се използва също за подкрепа на дейностите, които допринасят за изпълнението на тази рамка. Новите цели на тази политика ще бъдат определени в политическа декларация и в рамков документ, които ще се подготвят на базата на насоките, одобрени на срещата на министрите от Северното измерение на 21 ноември 2005 г.

(13) За средиземноморските партньори, помощта и сътрудничеството следва да се осъществяват в рамките на евро-средиземноморското партньорство, установено с Декларацията от Барселона на 28 ноември 1995 г. и потвърдено на евро-средиземноморската среща на върха по повод десетата годишнина на 28 ноември 2005 г., и следва да се вземат предвид сключеното споразумение в тази връзка относно установяването до 2010 г. на зона за свободна търговия със стоки и началото на процес на асиметрична либерализация.

(14) Важно е да се насърчава сътрудничество както на външната граница на Европейския съюз, така и между страните партньори, особено между тези, които са географски близки помежду си.

(15) За да се избегне създаването на нови разделителни линии, особено важно е да се отстранят препятствията за ефективно трансгранично сътрудничество по външните граници на Европейския съюз. Трансграничното сътрудничество следва да допринесе за интегрирано и устойчиво регионално развитие между съседни гранични региони и хармонична териториална интеграция в цялата Общност и със съседни страни. Тази цел може да бъде най-добре постигната, като се съчетаят целите на външната политика с екологично устойчива икономическа и социална свързаност.

(16) За да се помогне на съседните страни партньори да достигнат целите си, и да се насърчи сътрудничеството между тях и държавите-членки, желателно е да се установи единен, ръководен от политиката инструмент, който ще замести редица съществуващи инструменти, като осигурява съгласуваност и опростява програмирането и управлението на помощта.

(17) Този инструмент следва да подкрепи също трансграничното сътрудничество между страните партньори и държавите-членки, като води до значително увеличение на ефективността, действащо посредством единен механизъм за управление и с единна съвкупност от процедури. Следва да се основава на опита, придобит от изпълнението на програмите за съседство в периода 2004—2006 г. и да работи на базата на принципи като многогодишно програмиране, партньорство и съфинансиране.

(18) Важно е граничните региони, които принадлежат на страни от Европейското икономическо пространство (ЕИП) и които понастоящем участват в трансгранично сътрудничество, включващо държави-членки и страни партньори, да могат да продължат да го правят на базата на собствени ресурси.

(19) Настоящият регламент установява за периода 2007—2013 г. финансов пакет, който представлява основната референтна сума за бюджетния орган съгласно точка 37 от

Междуинституционалното споразумение между Европейския парламент, Съвета и Комисията за бюджетна дисциплина и добро финансово управление³.

(20) Мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г., относно установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията⁴.

(21) Използването на процедурата за управление следва да е приложимо, когато се определят правилата за изпълнение, които ще уреждат изпълнението на трансграничното сътрудничество и когато се приемат стратегическите документи, програмите за действие и специалните мерки, които не са предвидени в стратегическите документи, чиято стойност надвишава прага от 10 000 000 EUR.

(22) Тъй като целите на настоящия регламент, а именно да насърчава повишеното сътрудничество и прогресивното икономическо интегриране между Европейския съюз и съседните страни, не могат да бъдат постигнати в значителна степен от държавите-членки и може, поради мащаба на действието, да се постигнат по-добре на общностно ниво, Общността може да приеме мерки, в съответствие с принципа на субсидиарност, както е определен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, както е определен в този член, настоящият регламент не излиза извън това, което е необходимо, за да постигне тези цели.

(23) Настоящият регламент налага отмяната на Регламент (ЕИО) № 1762/92 на Съвета от 29 юни 1992 г. относно прилагането на Протоколите за финансово и техническо сътрудничество, сключени от Общността и средиземноморските страни, които не са членки⁵, Регламент (ЕО) № 1734/94 на Съвета от 11 юли 1994 г. за финансово и техническо сътрудничество със Западния бряг и Ивицата Газа⁶ и Регламент (ЕО) № 1488/96 на Съвета от 23 юли 1996 г. относно финансови и технически мерки (MEDA), които съпътстват реформата на икономическите и социалните структури в рамките на евро-средиземноморското партньорство⁷. Също така, настоящият регламент ще замени Регламент (ЕО, Евратом) № 99/2000 на Съвета от 29 декември 1999 г. относно разпоредби за предоставяне на помощ на държавите-партньори от Източна Европа и Централна Азия⁸, който изтича на 31 декември 2006 г.,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

---

³ ОВ С 139, 14.6.2006 г., стр. 1.

⁴ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23. Решение, изменено с Решение 2006/512/ЕО (ОВ L 200, 22.7.2006 г., стр. 11).

⁵ ОВ L 181, 1.7.1992 г., стр. 1. Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 2112/2005 (ОВ L 344, 27.12.2005 г., стр. 23).

⁶ ОВ L 182, 16.7.1994 г., стр. 4. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2110/2005 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 344, 27.12.2005 г., стр. 1).

⁷ ОВ L 189, 30.7.1996 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2112/2005.

⁸ ОВ L 12, 18.1.2000 г., стр. 1. Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 2112/2005.

ДЯЛ I

ЦЕЛИ И ПРИНЦИПИ

Член 1

Предмет и обхват

1. Настоящият регламент установява Инструмент за съседство и партньорство, който да осигури общностна помощ за развитието на зона на просперитет и добросъседство, която включва Европейския съюз и страните и териториите, изброени в приложението (наричани по-долу „страни партньори“).
2. Помощта на Общността се използва в полза на страни партньори. Помощта на Общността може да се използва за обща полза на държавите-членки и страните партньори и техните региони за целите на насърчаване на трансгранично и трансрегионално сътрудничество, както е определено в член 6.
3. Европейският съюз се основава на ценностите свобода, демокрация, зачитане на правата на човека и основните свободи и върховенството на закона, и се стреми да насърчава ангажираност с тези ценности в страните партньори посредством диалог и сътрудничество.

Член 2

Обхват на помощта на Общността

1. Помощта на Общността насърчава засилено сътрудничество и прогресивно икономическо интегриране между Европейския съюз и страните партньори, и по-специално прилагането на споразуменията за партньорство и сътрудничество, споразуменията за асоцииране или други съществуващи или бъдещи споразумения. Освен това поощрява усилията на страните партньори, насочени към насърчаване на добро управление и справедливо социално и икономическо развитие.
2. Помощта на Общността се използва за подкрепа на мерки в рамките на следните области на сътрудничество:
  - а) насърчаване на политически диалог и реформа;
  - б) насърчаване на законово и нормативно сближаване към по-високи стандарти във всички съответни области, и по-специално за поощряване на прогресивното участие на страни партньори на вътрешния пазар и засилване на търговия;
  - в) засилване на националните институции и власти, отговорни за изготвянето и ефективното прилагане на политики в области, обхванати от споразуменията за асоцииране, споразуменията за партньорство и сътрудничество и други многостранни споразумения, по които Общността и/или нейни държави-членки и страни партньори са страни, целта на които е постигане на целите, както са определени в настоящия член;

г) насърчаване върховенството на закона и доброто управление, включително засилване на ефективността на публичната администрация и безпристрастността и ефективността на съдебната власт, и подкрепа на борбата срещу корупцията и измамите;

д) насърчаване на устойчиво развитие във всички аспекти;

е) продължаване на усилия за регионално и местно развитие, както в селските, така и в градските райони, така че да се намалят непропорционалността и да се подобри капацитета за регионално и местно развитие;

ж) насърчаване на опазването на околната среда, опазване на природата и устойчивото управление на природните ресурси, включително на прясна вода и морски ресурси;

з) подкрепа на политики, насочени към намаляване на бедността, с което да се помогне за постигане на целите на хилядолетието за развитие на ООН;

и) подкрепа на политики за насърчаване на социално развитие, социална интеграция, равенството на половете, недискриминация, заетост и социална защита, включително защита на мигриращи работници, социалния диалог, и зачитане на профсъюзните права и основните трудови норми, включително за детски труд;

й) подкрепа на политиките за насърчаване на здравето, образованието и обучението, включително не само мерки за борба с важни инфекциозни болести, и неинфекциозни болести и смущения, но така също и достъп до услуги и образование за добро здраве, включително репродуктивно здраве и здраве на кърмачетата за момичета и жени;

к) насърчаване и защита на правата на човека и основните свободи, включително правата на жените и правата на децата;

л) подкрепа на демократизацията, *inter alia*, като се засилва ролята на организациите на гражданското общество и се насърчава медийния плурализъм, както и чрез наблюдение и помощ на изборите;

м) поощряване на развитието на гражданското общество и на неправителствените организации;

н) насърчаване на развитието на пазарната икономика, включително мерки в подкрепа на частния сектор и развитието на малките и средни предприятия, за да се насърчават инвестиции и да се поощри световната търговия;

о) насърчаване на сътрудничеството в секторите енергия, телекомуникация и транспорт, включително взаимни свързвания, мрежи и техните операции, като се засилва сигурността и безопасността на международния транспорт и енергийните операции и се насърчават източниците на възобновяема енергия, енергийната ефективност и чистия транспорт;

п) предоставяне на подкрепа за действия, насочени към увеличаване безопасността на храните за граждани, и по-специално в санитарните и фитосанитарни области;

р) осигуряване на ефикасно и сигурно управление на границите;

- с) подкрепя на реформата и засилване на капацитета в областта на правосъдието и вътрешните работи, включително по въпроси като убежище, миграция и повторно приемане, и борбата срещу и предотвратяване на трафика на хора, както и тероризма и организираната престъпност, включително нейното финансиране, прането на пари и данъчните измами;
- т) подкрепя на административното сътрудничество с цел подобряване на прозрачността и обмена на информация в областта на данъчното облагане, с цел борба с избягване на и отклонение от данъчно облагане;
- у) насърчаване на участието в научноизследователски и иновационни дейности на Общността;
- ф) насърчаване на сътрудничеството между държавите-членки и страните партньори във висшето образование и мобилността на преподаватели, изследователи и студенти;
- х) насърчаване на мултикултурния диалог, контактите между хората, включително връзките с общности на имигранти, които живеят в държавите-членки, сътрудничеството между гражданските общества, културните институции и обмена на млади хора;
- ц) подкрепя на сътрудничеството, насочено към опазване на историческото и културното наследство и насърчаване на неговия потенциал за развитие, включително посредством туризъм;
- ч) подкрепя на участието на страни партньори в програми и агенции на Общността;
- ш) подкрепя на трансграничното сътрудничество посредством съвместни местни инициативи за насърчаване на устойчивото икономическо, социално и екологично развитие в граничните региони и интегрирано териториално развитие през външните граници на Общността;
- щ) насърчаване на регионално и субрегионално сътрудничество и интегриране, включително, където е уместно, със страни, които не отговарят на условията за помощ от Общността съгласно настоящия регламент;
- аа) предоставяне на подкрепа в следкризисни ситуации, включително подкрепа за бежанци и разселени лица, и оказване на помощ за готовност при бедствия;
- бб) поощряване на комуникацията и насърчаване на обмена между партньорите относно мерките и дейностите, финансирани съгласно програмите;
- вв) разрешаване на общи тематични предизвикателства в области от взаимен интерес и подкрепа на всякакви други цели в съгласие с обхвата на настоящия регламент.

Член 3

Политическа рамка

1. Споразуменията за партньорство и сътрудничество, споразуменията за асоцииране и другите съществуващи или бъдещи споразумения, които установяват взаимоотношение със страни партньори и съответните комуникации на Комисията и заключения на Съвета,

които определят насоки за политиката на Европейския съюз спрямо тези страни, осигуряват обща политическа рамка за програмиране на помощта на Общността съгласно настоящия регламент. Съвместно съгласуваните планове за действие или други еквивалентни документи представляват ключова опорна точка за определяне на приоритетите на помощта на Общността.

2. Когато не съществуват споразумения, както е упоменато в параграф 1, между Европейския съюз и страните партньори, помощта на Общността се предоставя, ако се докаже, че е от полза да се преследват политически цели на Общността, и се програмира на основата на тези цели.

Член 4

Взаимно допълване, партньорство и съфинансиране

1. Помощта на Общността съгласно настоящия регламент обикновено допълва или допринася за съответните национални, регионални или местни стратегии и мерки.

2. Помощта на Общността съгласно настоящия регламент се установява обикновено в партньорство между Комисията и бенефициерите. Когато е уместно, партньорството включва национални, регионални и местни органи, икономически и социални партньори, гражданско общество и други съответни власти.

3. Страните бенефициери включват, когато е уместно, съответните партньори на уместното териториално ниво, и по-специално на регионално и местно ниво, в подготовката, изпълнението и мониторинга на програми и проекти.

4. Помощта на Общността съгласно настоящия регламент обикновено се съфинансира от страните бенефициери посредством обществени средства, участие на бенефициерите или от други източници. Изискванията за съфинансиране могат да бъдат отменени в надлежно обосновани случаи и когато това е необходимо, за да се подкрепи развитието на гражданското общество и на недържавни субекти за мерки, целящи насърчаване на човешките права и основните свободи и подкрепящи демократизацията.

Член 5

Съгласуваност, съвместимост и координация

1. Програмите и проектите, финансирани съгласно настоящия регламент, са съвместими с политиките на Европейския съюз. Те са в съответствие със споразуменията, сключени от Общността и от нейните държави-членки със страните партньори и спазват ангажиментите съгласно многостранни споразумения и международни конвенции, по които са страни, включително ангажиментите относно правата на човека, демокрацията и доброто управление.

2. Комисията и държавите-членки гарантират съгласуваност между помощта на Общността, предоставена съгласно настоящия регламент и финансовата помощ, предоставена от Общността и държавите-членки посредством други вътрешни и външни финансови инструменти и от Европейската инвестиционна банка (ЕИБ).

3. Комисията и държавите-членки гарантират координация на съответните им програми за помощ с цел да се увеличи ефективността и ефикасността при предоставяне на помощ в съответствие с установените насоки за засилване на оперативната координация в областта на външната помощ и за хармонизация на политиките и процедурите. Координацията включва редовни консултации и чест обмен на съответна информация през различните фази на цикъла на помощта, и по-специално консултации на място, и съставлява ключова стъпка в процесите на програмиране на държавите-членки и Общността.

4. Комисията, във взаимодействие с държавите-членки, предприема необходимите стъпки, за да гарантира правилна координация и сътрудничество с многостранни и регионални организации и субекти като международни финансови институции, агенции на Организацията на обединените нации, фондове и програми и донори извън Европейския съюз.

ДЯЛ II

ПРОГРАМИРАНЕ И РАЗПРЕДЕЛЯНЕ НА СРЕДСТВА

Член 6

Видове програми

1. Помощта на Общността съгласно настоящия регламент се прилага посредством:

a) документи на национални, многонационални и презгранични стратегии, и многогодишни индикативни програми, посочени в член 7, които обхващат:

i) национални или многонационални програми, които се занимават с помощ за една страна партньор или са насочени към регионално и субрегионално сътрудничество между две или повече страни партньори, в които държавите-членки могат да участват;

ii) програми за трансгранично сътрудничество, които се занимават със сътрудничество между една или няколко държави-членки и една или няколко страни партньори, което се осъществява в региони, съседни на тяхната обща част от външната граница на Общността;

b) съвместни оперативни програми за трансгранично сътрудничество, посочени в член 9, годишни програми за действие, посочени в член 12 и специални мерки, посочени в член 13.

2. Многонационалните програми могат да включват мерки за трансрегионално сътрудничество. По смисъла на настоящия регламент, трансрегионалното сътрудничество означава сътрудничество между държавите-членки и страните партньори, което се отнася до общите предизвикателства, предназначено за обща полза, и се осъществява навсякъде в територията на държавите-членки и страните партньори.

Член 7

Програмиране и разпределяне на средства

1. За националните или многонационалните програми, стратегически документи се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 26, параграф 2. Стратегическите документи отразяват политическата рамка и плановете за действие, посочени в член 3 и са съвместими с принципите и условията, определени в членове 4 и 5. Стратегическите документи се установяват за период, съвместим с определените в политическата рамка приоритети и съдържат многогодишни индикативни програми, включително индикативни многогодишни финансови разпределения и приоритетни цели за всяка страна или регион, съвместими с изброените в член 2, параграф 2. Те се преразглеждат в средата на срока или при необходимост и могат да бъдат проверени в съответствие с процедурата, посочена в член 26, параграф 2.

2. При установяване на национални или многонационални програми, Комисията определя разпределенията за всяка програма, като използва прозрачни и обективни критерии и взема предвид специфичните характеристики и нужди на разглежданата страна или регион, нивото на амбиция на партньорството на Европейския съюз с дадена страна, напредъка по отношение на изпълнението на съгласуваните цели, включително относно управлението и реформата, и капацитета на управление и усвояване на помощта на Общността.

3. За целите единствено на трансгранично сътрудничество, за да се установи списъка на съвместните оперативни програми, посочени в член 9, параграф 1, индикативните многогодишни разпределения и териториалните единици, допустими да участват във всяка програма, се приемат един или, ако е необходимо, няколко стратегически документа в съответствие с процедурата, посочена в член 26, параграф 2. Тези стратегически документи се съставят, като се вземат предвид принципите и условията, определени в членове 4 и 5 и по принцип обхващат период от до седем години, считано от 1 януари 2007 г. до 31 декември 2013 г.

4. Комисията определя разпределението на средства за програмите за трансгранично сътрудничество, като взема предвид обективни критерии като населението на допустимите области и други фактори, които засягат интензивността на сътрудничеството, включително специфичните характеристики на граничните области и капацитета за управление и усвояване на помощта на Общността.

5. Европейският фонд за регионално развитие (ЕФРР) ще допринася за програмите за трансграничното сътрудничество, установени и прилагани съгласно разпоредбите на настоящия регламент. Размерът на участието от ЕФРР за границите със страни партньори е определен в съответните разпоредби на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета от 11 юли 2006 г., относно определяне на общи разпоредби за Европейския регионален фонд, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд⁹.

6. В случай на кризи или заплахи за демокрацията, върховенството на закона, правата на човека и основните свободи, или на природни или предизвикани от човека бедствия, може да се използва спешна процедура за провеждане на *ad hoc* преразглеждане на стратегическите документи. Това преразглеждане гарантира съгласуваност между помощта на Общността, предоставена съгласно настоящия регламент и помощта, предоставена съгласно други финансови инструменти на Общността, включително

---

⁹ ОВ L 210, 31.7.2006 г., стр. 25.

Регламент (ЕО, Евратом)¹⁰ на Европейския парламент и на... Съвета относно установяване на Инструмент за стабилност.

ДЯЛ III

ТРАНСГРАНИЧНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 8

Географска допустимост

1. Програмите за трансгранично сътрудничество, посочени в член 6, параграф 1, буква а), ii), могат да обхванат всички следни гранични региони:

а) всички териториални единици, отговарящи на NUTS ниво 3 или еквивалентно, по дължината на сухоземните граници между държавите-членки и страните партньори;

б) всички териториални единици, отговарящи на NUTS ниво 3 или еквивалентно, по дължината на морски пътища от значителна важност;

в) всички крайбрежни териториални единици, отговарящи на NUTS ниво 2 или еквивалентно, които гледат към морски басейн, който е общ за държави-членки и страни партньори.

2. За да се гарантира продължение на съществуващо сътрудничество и в други обосновани случаи, на териториални единици, граничещи с тези, посочени в параграф 1, може да се позволи да участват в програми за трансгранично сътрудничество съгласно условията, определени в стратегическите документи, посочени в член 7, параграф 3.

3. Когато са установени програми съгласно параграф 1, буква б), Комисията може, в съгласие с партньорите, да предложи това участие в сътрудничество да бъде разширено за цялата териториална единица NUTS ниво 2, в която област е разположена териториална единица NUTS ниво 3.

4. Списъкът на морски пътища от значителна важност се определя от Комисията в стратегическите документи, посочени в член 7, параграф 3 на базата на разстояние и други съответни географски и икономически критерии.

Член 9

Програмиране

1. Трансгранично сътрудничество съгласно настоящия регламент се осъществява в рамките на многогодишни програми, които обхващат сътрудничество за граница или група граници и включват многогодишни мерки, които целят да отговорят на съвместима съвкупност от приоритети, и които могат да бъдат приложени с подкрепата на помощта на Общността (наричани по-долу „съвместни оперативни програми“). Съвместните

---

¹⁰ Все още непубликувано в Официален вестник.

оперативни програми са базирани на стратегическите документи, посочени в член 7, параграф 3.

2. Съвместни оперативни програми за сухоземни граници и морски пътища от значителна важност се установяват за всяка граница на уместното териториално ниво и включват допустими териториални единици, които принадлежат към една или няколко държави-членки и една или няколко страни партньори.

3. Съвместните оперативни програми за морски басейни са многостранни и включват допустими териториални единици, които гледат към общ морски басейн, принадлежащ на няколко страни участнички, включително най-малко една държава-членка и една страна партньор, като се вземат предвид институционалните системи и принципа на партньорство. Те могат да включват двустранни дейности, които подкрепят сътрудничеството между една държава-членка и една страна партньор. Тези програми са тясно координирани с програми за транснационално сътрудничество, които имат частично припокриващ се географски обхват и са установени в Европейския съюз съгласно Регламент (ЕО) № 1083/2006.

4. Съвместните оперативни програми се установяват от разглежданите държави-членки и страни партньори на уместно териториално ниво, в съответствие с институционалните системи и като се вземе предвид принципа на партньорство, посочен в член 4. Те обхващат обикновено период от седем години, считано от 1 януари 2007 г. до 31 декември 2013 г.

5. Страни, различни от страните участнички, които гледат към общ морски басейн, в който се установява обща оперативна програма, могат да бъдат асоциирани с тази съвместна оперативна програма и да се ползват от помощта на Общността съгласно условията, определени в правилата за изпълнение, посочени в член 11.

6. В срок от една година от одобрението на стратегическите документи, посочени в член 7, параграф 3, страните участнички представят съвместно на Комисията предложения за съвместни оперативни програми. Комисията приема всяка съвместна оперативна програма след оценка на нейната съвместимост с настоящия регламент и с правилата за изпълнение.

7. Съвместните оперативни програми могат да бъдат проверявани по инициатива на страните участнички, граничните региони, които участват или Комисията, така че да се вземат под внимание промените в приоритетите на сътрудничество, социално-икономическите развития, наблюдаваните резултати от прилагане на разглежданите мерки и от процеса на мониторинг и оценяване и необходимостта да се коригират сумите на наличната помощ и да се преразпределят ресурсите.

8. След приемането на съвместните оперативни програми, Комисията сключва финансово споразумение със страните партньори в съответствие със съответните разпоредби на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 г. относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности¹¹. Финансовото споразумение включва правните разпоредби, необходими за изпълнението на съвместната

---

¹¹ ОВ L 248, 16.9.2002 г., стр. 1.

оперативна програма и следва освен това да бъде подписано от съвместния управителен орган, посочен в член 10.

9. Страните участнички, като вземат предвид принципа на партньорство, избират съвместно онези действия, които са съвместими с приоритетите и мерките на съвместната оперативна програма, която ще получи помощта на Общността.

10. При специфични и надлежно обосновани случаи, когато:

а) съвместна оперативна програма не може да бъде установена поради проблеми, които възникват в отношенията между страните участнички или между Европейския съюз и страна партньор,

б) най-късно до 30 юни 2010 г. страните участнички не са все още предали на Комисията съвместна оперативна програма,

в) страната партньор не подпише финансовото споразумение до края на годината след приемането на програмата,

г) съвместната оперативна програма не може да бъде приложена поради проблеми, които възникват в отношенията между страни участнички,

Комисията, след съгласуване с разглежданата/ите държава/и-членка/и, предприема необходимите стъпки, за да се позволи на разглежданата държава-членка да използва участието на ЕФРР за програмата съгласно Регламент (ЕО) № 1083/2006.

Член 10

Управление на програмите

1. Съвместните оперативни програми се прилагат по принцип посредством общо управление от съвместния управителен орган, разположен в държава-членка. Съвместният управителен орган може да бъде подпомаган от съвместен технически секретариат.

2. Страните участнички могат да предложат на Комисията съвместния управителен орган да бъде разположен в страна партньор, при условие че посочената власт е в състояние да прилага напълно критериите, определени в съответните разпоредби на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002.

3. По смисъла на настоящия регламент, „съвместен управителен орган“ означава всеки обществен или частен орган или власт, включително самата държава, на национално, регионално или местно ниво, посочени съвместно от държавата/държавите-членки или страната/страните партньори, обхванати от съвместна оперативна програма, които имат финансовия и административния капацитет да управляват помощта на Общността, и правен капацитет да сключат необходимите споразумения, по смисъла на настоящия регламент.

4. Съвместният управителен орган е отговорен за управлението и изпълнението на съвместната оперативна програма в съответствие с принципа на добро техническо и финансово управление, и за гарантиране на законността и редовността на нейните

операции. За тази цел, той определя уместно управление, системи и стандарти за контрол и счетоводна отчетност.

5. Системата за управление и контрол на съвместната оперативна програма предвижда уместно разделяне на функциите на управление, сертифициране и одит, или посредством уместно разделяне на задълженията в рамките на управителния орган, или посредством посочване на отделни власти за сертифициране и одит.

6. За да могат съвместните оперативни програми да се приготвят адекватно за изпълнение, след приемането на съвместната оперативна програма и преди подписването на финансовото споразумение, Комисията може да позволи съвместния управителен орган да използва част от бюджета на програмата, за да започне дейности по финансовата програма, като оперативни разходи на управителния орган, техническа помощ и други подготвителни дейности. Подробните правила на тази подготвителна фаза се включват в правилата за изпълнение, посочени в член 11.

Член 11

Правила за изпълнение

1. Правила за изпълнение, които определят специфични разпоредби за прилагането на настоящия дял, се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 26, параграф 2.

2. Въпросите, обхванати от правилата за изпълнение, включват такива въпроси като ставката на съфинансиране, подготовката на съвместни оперативни програми, посочването и функциите на съвместните органи, ролята и функцията на комитети по мониторинг и подбор, и на съвместния секретариат, допустимост на разходите, подбор на съвместни проекти, подготвителната фаза, техническо и финансово управление на помощта на Общността, финансов контрол и одит, мониторинг и оценяване, видимост и информационни дейности за потенциални бенефициери.

ДЯЛ IV

ИЗПЪЛНЕНИЕ

Член 12

Приемане на програми за действие

1. Програмите за действие, съставени на базата на стратегическите документи, посочени в член 7, параграф 1, се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 26, параграф 2, обикновено ежегодно.

По изключение, ако например програма за действие все още не е приета, Комисията може на базата на стратегическите документи и многогодишни индикативни програми, посочени в член 7, да приеме мерки, които не са предвидени в програма за действие при същите правила и процедури, каквито се прилагат за програмите за действие.

2. Програмите за действие определят преследваните цели, областите на интервенция, очакваните резултати, процедурите на управление и общата сума на планираното финансиране. Те отчитат поуките от предишно прилагане на помощ на Общността.

Съдържат описание на операциите, които ще се финансират, указание за сумите, разпределени за всяка операция и индикативен график на изпълнение. Включват определение на вида показатели за изпълнение, които трябва да бъдат наблюдавани при прилагане на мерките, финансирани съгласно програмите.

3. За трансграничното сътрудничество, Комисията приема съвместни програми в съответствие с процедурите, посочени в член 9.

4. Комисията представя програми за действие и съвместни програми за трансгранично сътрудничество на Европейския парламент и на държавите-членки за тяхна информация в срок от един месец след тяхното приемане.

Член 13

Приемане на специални мерки, които не са предвидени в стратегическите документи или многогодишните индикативни програми

1. В случай на непредвидени и надлежно обосновани нужди или обстоятелства, Комисията приема специални мерки, които не са предвидени в стратегическите документи или многогодишните индикативни програми (наричани по-долу „специални мерки“).

Специални мерки могат също да се използват за финансирането на дейности с цел облекчаване на прехода от спешна помощ към дейности на дългосрочно развитие, включително дейности, планирани да гарантират по-добрата подготовка на обществото да се справи с повтарящи се кризи.

2. Когато разходите за тези мерки надвишават 10 000 000 EUR, Комисията ги приема в съответствие с процедурата, посочена в член 26, параграф 2.

Процедурата, посочена в член 26, параграф 2 не е необходимо да се използва за изменения на специалните мерки, такива като технически корекции, продължаване на периода на изпълнение, преразпределяне на кредити в рамките на предвидения бюджет, или увеличаване на размера на бюджета с по-малко от 20 % от първоначалния бюджет, при условие че тези изменения не засягат първоначалните цели, определени в решението на Комисията

3. Специалните мерки определят преследваните цели, областите на дейност, очакваните резултати, използваните процедури на управление и общата сума на планираното финансиране. Те съдържат описание на операциите, които ще се финансират, указание за сумите, разпределени за всяка операция и индикативен график на изпълнение. Те включват определение на вида показатели за изпълнение, които трябва да бъдат наблюдавани при прилагане на специалните мерки.

4. Комисията изпраща специални мерки, стойността на които не надвишава 10 000 000 EUR на Европейския парламент и на държавите-членки за тяхна информация в срок от един месец след приемане на нейното решение.

Член 14

Допустимост

1. За финансиране съгласно настоящия регламент за целите на изпълнение на програмите за действие, съвместните програми за трансгранично сътрудничество и специалните мерки са допустими:

- а) страни и региони партньори и техните институции;
- б) децентрализирани власти в страните партньори като региони, департаменти, провинции и общини;
- в) съвместни власти, създадени от страни и региони партньори и от Общността;
- г) международни организации, включително регионални организации, органи на ООН, департаменти и мисии, международни финансови институции и банки за развитие, доколкото допринасят за целите на настоящия регламент;
- д) институции и власти на Общността, но само за целите на изпълнение на мерките за подкрепа от вида, посочен в член 16;
- е) агенции на Европейския съюз;
- ж) следните субекти и власти на държавите-членки, страни и региони партньори, и всяка друга трета страна, която спазва правилата за достъп до външната помощ на Общността, посочени в член 21, доколкото допринасят за целите на настоящия регламент;
- и) обществени или държавни власти, местни органи или администрации и техни консорциуми;
- ii) дружества, предприятия и други частни организации и стопански дейности;
- iii) финансови институции, които предоставят, насърчават и финансират частни инвестиции в страни и региони партньори;
- iv) недържавни субекти, както е определено в буква з);
- v) физически лица;
- з) следните недържавни субекти:
  - i) неправителствени организации;
  - ii) организации, представляващи национални и/или етнически малцинства;
  - iii) местни граждански групи и търговски асоциации;
  - iv) кооперации, профсъюзи, организации представляващи икономически и социални интереси;

v) местни организации (включително мрежи), които участват в децентрализирано регионално сътрудничество и интеграция;

vi) потребителски организации, женски и младежки организации, учителски организации, организации за културни и научни изследвания;

vii) университети;

viii) църкви и религиозни асоциации и общности;

ix) медии;

x) презгранични асоциации, неправителствени асоциации и независими фондации.

2. Когато е важно да се постигнат целите на настоящия регламент, помощ на Общността може да се предостави на власти или субекти, които не са изрично посочени в настоящия член.

Член 15

Видове мерки

1. Помощта на Общността се използва за финансиране на програми, проекти и всеки вид мерки, които допринасят за изпълнение на целите на настоящия регламент.

2. Помощта на Общността може да се използва също:

а) за финансиране на техническа помощ и целеви административни мерки, включително такива мерки за сътрудничество, които ангажират експерти от държавния сектор, изпратени от държавите-членки и от техните регионални и местни органи, включени в програмата;

б) за финансиране на инвестиции и на дейности, свързани с инвестиции;

в) за участия в ЕИБ или в други финансови посредници, в съответствие с член 23, за финансиране на заеми, инвестиране на собствен капитал, гаранционни фондове или инвестиционни фондове;

г) за програми за облекчаване на дълг в изключителни случаи, съгласно международно съгласувана програма за облекчаване на дълг;

д) за секторна или обща бюджетна подкрепа, ако управлението на страната партньор на държавни разходи е достатъчно прозрачно, надеждно и ефективно, и където прилага правилно формулирани секторни или макроикономически политики, одобрени от неговите основни донори, включително, където е уместно, международните финансови институции;

е) за субсидии за лихвените проценти, и по-специално за екологични заеми;

ж) за застраховка срещу нетърговски рискове;

з) за участие във фонд, установен от Общността, от нейните държави-членки, от международни и регионални организации, от други донори или от страни партньори;

и) за участие в капитала на международни финансови институции или на регионалните банки за развитие;

й) за финансиране на разходите, необходими за ефективното управление и наблюдение на проекти и програми от страните, които ползват от помощта на Общността;

к) за финансиране на микропроекти;

л) за мерки за безопасност на храните.

3. По принцип, помощта на Общността не се използва за финансиране на данъци, мита и други фискални налози.

Член 16

Мерки за подкрепа

1. Финансирането на Общността може също да обхваща разходи, свързани с подготовката, проследяването, мониторинга, дейности по одита и оценяването, които са пряко необходими за прилагането на настоящия регламент и за постигане на неговите цели, например изследвания, срещи, информация, повишаване на информираността, публикации и обучение, включително мерки за обучение и образование за партньори, които да им позволят да участват в различните етапи на програмата, разходите свързани с компютърните мрежи за обмена на информация, и всякакви други разходи за административна и техническа помощ, които Комисията може да направи за управлението на програмата. Обхваща също разходи на делегациите на Комисията за административна подкрепа, необходима за управление на дейности, финансирани съгласно настоящия регламент.

2. Тези мерки за подкрепа не са обхванати задължително от многогодишно програмиране и могат следователно да бъдат финансирани извън обхвата на стратегически документи и многогодишни индикативни програми. Обаче, могат да бъдат финансирани също съгласно многогодишни индикативни програми. Комисията приема мерки за подкрепа, които не са обхванати от многогодишни индикативни програми, в съответствие с член 13.

Член 17

Съфинансиране

1. Мерките, финансирани съгласно настоящия регламент, са допустими за съфинансиране от следното, *inter alia*:

а) държави-членки, техните регионални и местни органи и техните обществени и държавни агенции;

б) страни от ЕИП, Швейцария и други страни донори, и по-специално техните обществени и държавни агенции;

в) международни организации, включително регионални организации, и по-специално международни и регионални финансови институции;

г) дружества, предприятия, други частни организации и стопански дейности, и други недържавни субекти;

д) страни и региони партньори, които получават средства.

2. По отношение на паралелно съфинансиране, проектът или програмата се разделя на няколко ясно идентифициращи се подпроекти, като всеки от тях се финансира от различните партньори, които осигуряват съфинансиране по такъв начин, че крайното използване на финансирането може винаги да се идентифицира. Що се отнася до съвместно съфинансиране, общите разходи на проекта или програмата се разделят между партньорите, които осигуряват съфинансиране и ресурсите се обединяват по такъв начин, че не е възможно да се идентифицира източника на средствата за дадена дейност, предприета като част от проекта или програмата.

3. Що се отнася до съвместно съфинансиране, Комисията може да получава и управлява средства от името на властите, посочени в параграф 1, букви а), б) и в) за целите на прилагане на съвместните мерки. Тези средства се третираат като целеви приходи, в съответствие с член 18 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002.

Член 18

Процедури по управление

1. Комисията изпълнява операции съгласно настоящия регламент в съответствие с Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002.

2. Комисията може да възложи задачи на държавен орган, и по-специално задачи по изпълнение на бюджета, на властите посочени в член 54, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002, ако имат международно признато положение, спазват международно признати системи на управление и контрол и се контролират от държавен орган.

3. Комисията може да сключи рамкови споразумения със страни партньори, които осигуряват всички мерки, необходими за гарантиране на ефективното изпълнение на помощта на Общността и защитата на финансовите интереси на Общността.

4. По отношение на децентрализираното управление, Комисията може да реши да използва процедури на доставка или отпускане на безвъзмездни средства на страната или региона партньор, бенефициер, при условие че:

а) процедурите на страната или региона партньор, бенефициер задоволяват принципите на прозрачност, пропорционалност, равно третиране и недискриминация и предотвратяват всеки конфликт на интереси;

б) страната или региона партньор, бенефициер се задължава да проверява редовно дали операциите, финансирани от бюджета на Общността са правилно изпълнени, да предприема уместни мерки, за да предотвратява нередности и измами и, при необходимост, да заведе съдебен иск, за да възстанови незаконно платени средства.

Член 19

Бюджетни ангажименти

1. Бюджетните ангажименти се поемат на основата на решения, взети от Комисията в съответствие с член 9, параграф 6, член 12, параграф 1, член 13, параграф 1 и член 16, параграф 2.
2. Бюджетните ангажименти за мерки, които продължават в няколко финансови години, могат да бъдат разделени на годишни вноски, разхвърляни в продължение на няколко години.
3. Финансирането на Общността може да приеме една от следните правни форми, *inter alia*: споразумения за финансиране, договори за отпускане на безвъзмездни средства, договори за доставки, трудови договори.

Член 20

Защита на финансовите интереси на Общността

1. Всякакви споразумения в резултат на настоящия регламент съдържат разпоредби, които гарантират защитата на финансовите интереси на Общността, и по-специално по отношение на нередностите, измамите, корупцията и всякаква друга нелегална дейност, в съответствие с Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности¹², Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета от 11 ноември 1996 г. относно контрола и проверките на място, извършвани от Комисията за защита на финансовите интереси на Европейските общности срещу измами и други нередности¹³ и Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF)¹⁴.
2. Споразуменията оправомощават изрично Комисията и Сметната палата да извършват одити, включително одити по документи или одит на място на всеки изпълнител или подизпълнител, който е получил средства на Общността. Те също изрично упълномощават Комисията да извършва проверки и инспекции на място, както е предвидено в Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96.
3. Всички договори, произтичащи от изпълнението на помощта на Общността, гарантират правата на Комисията и на Сметната палата съгласно параграф 2 по време на и след изпълнението на договорите.

Член 21

Участие в тържни процедури и договори

---

¹² ОВ L 312, 23.12.1995 г., стр. 1.

¹³ ОВ L 292, 15.11.1996 г., стр. 2.

¹⁴ ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 1.

1. Участието във възлагане на обществени поръчки или отпускане на безвъзмездни средства, финансирани съгласно настоящия регламент, е отворено за всички физически лица, които са граждани на, и юридически лица, установени в държава-членка на Общността, страна, която е бенефициер по настоящия регламент, страна, която е бенефициер на инструмент за предприсъединителна помощ, определен с Регламент (ЕО) № 1085/2006 на Съвета от 17 юли 2006 г., за създаване на Инструмент за предприсъединителна помощ¹⁵, или държава-членка на ЕИП.

2. Комисията може, в надлежно обосновани случаи, да разреши участието на физически лица, които са граждани на, и юридически лица, установени в, страна с традиционни икономически, търговски или географски връзки със съседните страни, и използването на доставки и материали с различен произход.

3. Участието във възлагането на обществени поръчки или отпускане на безвъзмездни средства, финансирани съгласно настоящия регламент, е отворено също за всички физически лица, които са граждани на, или юридически лица, установени във всяка страна, различна от тези посочени в параграф 1, всеки път когато има установен взаимен достъп до външната им помощ. Взаимен достъп се предоставя всеки път, когато страна предостави допустимост при равни условия на държавите-членки и на разглежданата страна получател.

Взаимен достъп до външната помощ на Общността се установява посредством специфично решение относно дадена страна или дадена регионална група от страни. Това решение се приема от Комисията в съответствие с процедурата, посочена в член 26, параграф 2 и е в сила за минимален период от една година.

Предоставянето на взаимен достъп до външната помощ на Общността се базира на сравнение между Общността и други донори и се разполага на секторно ниво или на ниво цялата страна, независимо дали става въпрос за донор или за страна получател. Решението за предоставяне на тази взаимност на страна донор се базира на прозрачност, последователност и пропорционалност на помощта, предоставена от този донор, включително нейния качествен и количествен характер. Страните бенефициери са консултирани в рамките на процеса, описан в настоящия параграф.

4. Участието във възлагане на обществени поръчки или отпускане на безвъзмездни средства, финансирани съгласно настоящия регламент, е отворено за международни организации.

5. Експертите, предложени в рамките на процедурите за възлагане на обществени поръчки, не е необходимо да съответстват на правилата за националност, определени по-горе.

6. Всички доставки и материали, закупени съгласно договори, финансирани в рамките на настоящия регламент, са с произход от Общността или страна, допустима съгласно настоящия член. Терминът „произход“ по смисъла на настоящия регламент се определя в съответното законодателство на Общността относно правила за произход за митнически цели.

---

¹⁵ ОВ L 210, 31.7.2006 г., стр. 82.

7. Комисията може, в надлежно обосновани извънредни случаи, да разреши участието на физически лица, които са граждани на, и юридически лица, установени в, страни, различни от тези, посочени в параграфи 1, 2 и 3, или закупуването на доставки и материали с произход, различен от този, определен в параграф 6. Дерогации могат да бъдат оправдани на базата на неналичност на продукти и услуги на пазарите на разглежданите страни, при изключителна спешност, или ако правилата за допустимост рискуват да направят изключително трудно или невъзможно, реализирането на проект, програма или действие.

8. Когато финансиране на Общността обхваща операция, изпълнена от международна организация, участие в съответните договорни процедури е отворено за всички физически или юридически лица, които отговарят на условията по силата на параграфи 1, 2 и 3, както и за всички физически или юридически лица, които отговарят на изискванията съгласно правилата на тази организация, като се гарантира еднакво третиране за всички донори. Същите правила се прилагат по отношение на доставки, материали и експерти.

Когато финансиране на Общността обхваща операция, съфинансирана с държава-членка, с трета страна, която е предмет на взаимност, както е определено в параграф 3, или с регионална организация, участието в подходящите договорни процедури е отворено за всички физически или юридически лица, които отговарят на условията по силата на параграфи 1, 2 и 3, както и за всички физически или юридически лица, които отговарят на изискванията съгласно правилата на тази държава-членка, трета страна или регионална организация. Същите правила се прилагат по отношение на доставки, материали и експерти.

9. Когато помощта на Общността се управлява съгласно настоящия регламент от съвместен управителен орган, както е посочено в член 10, правилата за доставка са тези, определени в правилата за изпълнение, посочени в член 11.

10. Участниците в тръжни процедури, които са получили договори съгласно настоящия регламент, зачитат основни трудови стандарти, както е определено в съответните конвенции на Международната организация на труда.

11. Параграфи 1—10 не накърняват участието на категории допустими организации по характер или по местоположение, по отношение на целите на действието.

Член 22

Предварително финансиране

Лихвите, генерирани от плащания на предварително финансиране на бенефициери, се приспадат от крайното плащане.

Член 23

Средства, предоставени на ЕИБ или на други финансови посредници

1. Средствата, посочени в член 15, параграф 2, буква в) се управляват от финансови посредници, от ЕИБ или от всяка друга банка или организация, която е в състояние да ги управлява.

2. Комисията приема разпоредби за изпълнение на параграф 1, на база случай по случай, за да се обхване разпределението на риска, възнаграждението на посредника, отговорен за изпълнението, използването и възстановяването на печалби върху средствата, и приключване на операцията.

Член 24

Оценяване

1. Комисията оценява редовно резултатите на географските и презгранични политики и програми, и на секторни политики и ефективността на програмирането, за да установи дали целите са изпълнени, което да ѝ позволи да формулира препоръки с оглед подобряване на бъдещи операции.

2. Комисията изпраща, за обсъждане, отчети със съществени оценки на Комитета, посочен в член 26. Тези отчети и обсъждания са обратна връзка при концепцията на програмите и разпределението на ресурсите.

ДЯЛ V

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 25

Годишен отчет

Комисията проучва напредъка по изпълнение на мерките, взети съгласно настоящия регламент и представя на Европейския парламент и на Съвета годишен отчет за изпълнението на помощта на Общността. Този отчет се изпраща също на Европейския икономически и социален комитет и на Комитета на регионите. Съдържа информация за предишната година относно финансираните мерки, резултатите от дейностите по мониторинг и оценяване и изпълнението на бюджетните ангажименти и плащания, разбити по страни, региони и сектори на сътрудничество.

Член 26

Комитет

1. Комисията се подпомага от комитет.

2. При позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 4 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Периодът, определен в член 4, параграф 3 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на 30 дни.

3. Комитетът приема свой процедурен правилник.

4. Наблюдател от ЕИБ участва в заседанията на комитета по отношение на въпроси, засягащи ЕИБ.

5. За да улесни диалога с Европейския парламент, Комисията информира редовно Европейския парламент за заседанията на комитета и предоставя съответните документи, включително дневен ред, проект на мерки и кратки протоколи на срещите, в съответствие с член 7, параграф 3 от Решение 1999/468/ЕО.

Член 27

Участие на трета страна, неизброена в приложението

1. За да гарантира съгласуваността и ефективността на помощта на Общността, Комисията може да реши, при приемане на програми за действие от вида, посочен в член 12 или на специалните мерки, посочени в член 13, че страни, територии и региони, които са допустими за помощ съгласно други инструменти за външна помощ на Общността и Европейския фонд за развитие, са допустими за мерки съгласно настоящия регламент, ако изпълняваните проект или програма са от глобален, регионален или презграничен характер.
2. В стратегическите документи, посочени в член 7, може да се предвиди този метод на възможност за финансиране.
3. Разпоредбите на член 14 относно допустимост и разпоредбите на член 21 относно участие в процедури на доставка се приспособяват, за да се позволи на разглежданите страни, територии или региони да вземат участие.
4. По отношение на програми, финансирани съгласно разпоредбите на различни инструменти за външна помощ на Общността, участието в процедури на доставка може да е отворено за всички физически и юридически лица, допустими съгласно различни инструменти.

Член 28

Спиране на помощта на Общността

1. Без да се накърняват разпоредбите относно спиране на помощ в споразумения за партньорство и сътрудничество и в споразумения за асоцииране със страни и региони партньори, когато страна партньор не спазва принципите, посочени в член 1, Съветът, с квалифицирано мнозинство, по предложение на Комисията, може да предприеме уместни стъпки по отношение на всяка помощ на Общността, предоставена на страната партньор съгласно настоящия регламент.
2. В тези случаи помощта на Общността се използва преди всичко за подкрепа на недържавни субекти за мерки, целящи да насърчат правата на човека и основните свободи, и да подкрепят процеса на демократизация в страни партньори.

Член 29

Финансов пакет

1. Финансовият пакет за прилагане на настоящия регламент за периода 2007—2013 г. е 11 181 000 000 EUR, разбити, както следва:

а) минимум 95 % от финансовия пакет се разпределят за националните и многонационалните програми, посочени в член 6, параграф 1, буква а), i);

б) до 5 % от финансовия пакет се разпределят за програмите за трансгранично сътрудничество, посочени в член 6, параграф 1, буква а), ii).

2. Годишните кредити се разрешават от бюджетния орган в границите на финансовата рамка.

Член 30

Преразглеждане

Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета до 31 декември 2010 г. отчет с оценка на прилагането на настоящия регламент през първите три години със, при необходимост, законодателно предложение, което въвежда необходимите изменения в него, включително във финансовата разбивка, посочена в член 29, параграф 1.

Член 31

Отмяна

1. Считано от 1 януари 2007 г., Регламенти (ЕИО) № 1762/92, (ЕО) № 1734/94 и (ЕО) № 1488/96 се отменят.

2. Отменените регламенти продължават да се прилагат за правни актове и ангажименти от годините преди бюджетната 2007 година.

Член 32

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 1 януари 2007 г. до 31 декември 2013 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 24 октомври 2006 година.

За Европейския парламент: За Съвета:

Председател Председател

J. BORRELL FONTELLES P. LEHTOMÄKI

ПРИЛОЖЕНИЕ

Страни партньори, посочени в член 1

Алжир

Армения

Азербайджан

Беларус

Египет

Грузия

Израел

Йордания

Ливан

Либия

Молдова

Мароко

Палестински орган на Западния бряг и Ивицата Газа

Руската федерация

Сирия

Тунис

Украйна